

– Hetta er fjórðu ferð, at vit eru á bátaferð í Noregi. Fyrstu ferð vóru vit í 14 dagar, aðru ferð í trýggjar vikur, síðan í fyra vikur, og hesaferð vera vit í trýggjar vikur. Vit plaga at hava onkran við okkum í bátinum, men hesaferð eru vit fyrri fyrstu ferð einsamøll, sigur Margit Glerfoss

Mynd: Vilmond Jacobsen

Báturin varð flotaður sum eitt vanligt áttamannafer í 1981, men í 1992 tók Kristian bátin upp á land aftur til umbyggingar
Mynd: Vilmond Jacobsen

Á høkjum á

Tað liggur í blóðinum hjá Kristiani Glerfoss at duga væl til hendurnar. Pápin var kendur bátasmiðjur í Mikladali. Í hesum døgum eru Kristian og konan, Margit, saman við øðrum føroyingum á bátaferð í Noregi. Hetta er fjórðu ferð, at tey bæði ferðast í báti í norska skergarðinum. Kristian hevur sjálvur bygt bátin við forvitnisliga navninum, Meranti. Tey nærkast bæði pensjónsaldri, og nú tey saman fóru á hesa ferð, var Margit á høkjum, tí hon nýliga hevur skift knæ. Men hetta helt henni ikki aftur

BÁTAFERÐ

Vilmond Jacobsen
vilmond@sosialurin.fo

– Eg haldi, at hetta er fyrstu ferð, eg havi verið í Bergen, at sólin hevur skinið. Oftast hevur verið regn, grátt og keðiligt veður. Tað er neyvan av ongum, at býurin hevur verið róptur ”paraplyernes by”. Men í dag er veðrið so avbera gott.

Á bryggjuni í Bergen týsdagin hitti Sosialurin Margit Glerfoss, sum saman við manninum, Kristiani Glerfoss, og fleiri øðrum føroyingum eru komin til Noregs á bátaferð.

Bátar og farmur

Norrøna hevur júst lagt til bryggju og nógv ferðafólk, sum eru komin úr Føroyum umvegis Hetland, eru farin ein túr í býin.

Summi hava í hyggju at keypa sær okkurt, og onnur eru farin at hyggja seg um teir tveir tímarnar, tey hava høvi at vera í landi, áðrenn skipið loysir aftur.

Vit velja at vera verandi á bryggjuni saman við bátafólki, sum biða eftir, at teir 24 bátarnir á vognum verða sleipaðir úr Norrønu og sjósettir.

– Vanliga plaga allir bátarnir at verða flotaðir, áðrenn Norrøna loysir aftur, sigur onkur, sum áður hevur verið í Noregi á bátaferð.

Men farmurin er nógvur, og tað tekur sína tíð at fáa bátarnar í land.

Enn er heldur eingin krani komin oman á bryggjuna.

Tá ið Norrøna loysir aftur einar trýggjar tímar eftir komuna, er eingin bátur flotaður, men nakrir eru komnir at standa fram við bryggjukantinum.

Maður og kona

– Hetta er fjórðu ferð, at vit eru á bátaferð í Noregi. Fyrstu ferð vóru vit í 14 dagar, aðru ferð í trýggjar vikur, síðan í fyra vikur, og hesaferð vera vit í

trýggjar vikur. Vit plaga at hava onkran við okkum í bátinum, sum hevur fyra sovipláss, men hesaferð eru vit fyrri fyrstu ferð einsamøll.

Margit, sum vit práta við á bryggjuni í Bergen, er 65 ára gomul. Hon hevur skift annað knæið, og hevur høkjurnar við sær.

– Eg skifti knæ síðst í mars, og eg haldi, at tað gongur bara væl. Tað verður kanska eitt sindur stríggði at sleppa niður í bátin, tí bryggjan er so høg. Aðrastaðni, har vit plaga at koma, eru bátabrúgvur, og tá fer at liggja betur fyrri at sleppa í og úr bátinum.

Margit sigur, at knøini vóru vorðin so vánalig, at hon at enda ikki fekk gingið.

– Tað er langt síðan, at eg fekk staðfest slitgikt. Tá ið tíðin kemur, ætli eg mæ at skifta hitt knæið eisini, sigur hon.

Góðir túrar

Margit sigur, at hon og maðurin hava verið ógvuliga glað fyrri túrarnar í Noregi, sum hava verið nakkað heilt fyrri seg.

– Hetta hava verið túrar, sum hava fest seg í minnið fyrri lívið. Vit sigla innanskens millum smáu plássini, og siglt verður bert um dagin. Um kveldið hugna vit okkum saman. Vit matgera í bátinum, og er veðrið gott, verður grillin tendrað - og viðhvørt eru vit á plássum, har felagsgrill er. Fólk, sum vit hitta á leiðini, eru blíð og fyríkandi, og tað er ikki so sjáldan, at tey eru við í hugnanum um kveldarnar.

Okkurt postkortíð er eisini farið ímillum londini eftir hesar ferðir.

Hon sigur, at onkuntíð hava bátafólkini skipað fyrri føroyskum kvøldum í felagshúsum, sum eru í bygdunum.

– Her hava vit havt føroyskan mat, og vit hava sungið afturvið hugnaligum